

Arrest

nr. 163 170 van 29 februari 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 9 september 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij geen gunstig gevolg wordt gegeven aan de aanvraag tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en het BIVR niet wordt verlengd, van 2 augustus 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 september 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 25 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDJ, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag die op datum van 15.05.2013 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, heb ik de eer u mee te delen dat, overeenkomstig artikel 10 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007), aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Overwegende dat betrokkenen een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten hebben ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 17.05.2010. Dat dit verzoek door onze diensten op 02.08.2011 gegrond werd verklaard waarna betrokkenen in het bezit werden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig van 01.09.2011 tot 17.08.2012, verlengd op datum van 03.09.2012, dit BIVR mag niet langer verlengd worden.

Reden(en):

Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft m.n. : Er werden medische elementen aangehaald voor T.A. die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 30.07.2013 in gesloten omslag)

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

- 1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*
- 2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).μ

Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat werd afgegeven aan betrokkenen dient door uw diensten te worden ingehouden.”

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de zorgvuldigheidsplicht. Zij zet het middel als volgt uiteen:

“De verwerende partij stelt (zoals in het verslag van de arts-adviseur) het volgende :

Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grond waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (...), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft m.n. : Er werden medische elementen aangehaald door T.A. die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 30.07.2013 in gesloten omslag)”.

De arts-adviseur concludeert in zijn verslag : "De aandoening vormt geen risico voor het leven of de fysieke integriteit want een medische behandeling is mogelijk in het land van herkomst. Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de ziekte op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland. De verblijfsmachtiging is niet langer nodig vermits er een blijvende verbetering is van de gezondheidstoestand".

Het is niet aan de adviserende arts-geneesheer om uitspraken te doen op juridisch vlak noch om aan zijn eventuele medische bevindingen juridische gevolgen te verbinden.

Dit is een ongeoorloofde bevoegdheidsoverschrijding die de materiële motiveringsplicht aantast.

Bovendien heeft verwerende partij niet geantwoord op alle door verzoekster ingeroepen argumenten.

Door niet te antwoorden op deze aspecten, maakt verwerende partij zich schuldig aan de schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat er in casu ten onrechte wordt gesproken over ouders, daar waar de minderjarige zieke slechts kan worden bijgestaan door zijn moeder, daar er geen vader deel uitmaakt van het gezin.

De bevindingen van de arts-adviseur op medisch vlak zijn bovendien niet verenigbaar met wat er in de medische getuigschriften wordt geattesteerd

Er is dan ook sprake van een schending van art. 3 Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, meer bepaald de materiële motiveringsplicht en eveneens de zorgvuldigheidsplicht evenals de onzorgvuldige feitenengaring.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43)

Dat. het middel bijgevolg ernstig is."

3.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens; RvS 11 december 2015, nr. 233.222). De plicht tot uitdrukkelijke motivering wordt ook opgelegd in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Naar luid van artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde worden aangevraagd door *“de in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft”*.

De artikelen 8, 9 en 10 van het Koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen luiden als volgt:

“Artikel 8.

De machtiging tot voorlopig verblijf en het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister die verleend worden op grond van artikel 9ter van de wet, hebben een geldigheidsduur van minstens een jaar.

Artikel 9.

De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben.

Artikel 10.

Indien de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 13, § 5, van de wet, beslist om een einde te maken aan het verblijf van de vreemdeling die op basis van artikel 9ter van de wet gemachtigd is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk, geeft hij hem een bevel om het grondgebied te verlaten. Het gemeentebestuur geeft van beide beslissingen kennis door afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 13 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De verblijfstitel wordt afgenomen.”

3.3. De thans bestreden beslissing is volledig opgehangen aan het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat luidt als volgt:

“Graag kom ik terug op uw vraag tot herevaluatie van het medisch dossier voorgelegd door voornoemde persoon in het kader van een aanvraag tot verlenging van de verblijfsmachtiging.

Er werd reeds eerder een advies verleend door Dr. Van D. d.d. 19/07/2011. Betrokkene werd tijdelijk geregulariseerd omwille van de ernst van de aandoening en teneinde een goede continuïteit van de zorgen te

garanderen bij deze aangeboren aandoening die enkele chirurgische ingrepen vereiste.

Hiervoor maak ik gebruik van de attesten die ons werden bezorgd sinds het vorig advies:

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 17/06/2011 van Dr. S., kinderarts ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 21/06/2011 van Dr. K., abdominale heelkunde ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 07/08/2011 van Dr. D., abdominale heelkunde ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 12/08/2011 van Dr. K., abdominale heelkunde ;

Verwijzend naar het voorschrift van 17/08/2011 van Dr. Van Geluwe ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 06/09/2011 van Dr. Buyck, pediatrie ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 18/01/2012 van Dr. S., pediatrie ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 29/05/2012 van Dr. S., pediatrie ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 20/08/2012 van Dr. S., pediatrie ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 18/09/2012 van Dr. S., pediater ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 19/11/2012 van Dr. S., pediater ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 29/11/2012 van Dr. Gielen, pediatrie ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 05/03/2013 van Dr. S., pediater ;

Verwijzend naar het voorschrift voor thuisverpleging voor de verzorging van de colostomie d.d. 30/05/2013 ;

Verwijzend naar het voorschrift dd. 03/06/2012 van Prof Dr. M., heelkunde ;

Verwijzend naar de voorschriften voor stomiemateriaal d.d. 13/05/2013;10/04/2013,02/04/2013,27/03/2013,24/12/2012,15/10/2012,20/08/2012,17/07/2012,05/03/2013 ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 03/06/2013 van Dr. S., pediater ;(1)

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 03/06/2013 van Dr. S., pediater ;(2)

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 13/05/2013 van Dr. S., pediater ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 10/04/2013 van Dr. S., pediater ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 13/02/2013 van Dr. S., pediater ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 11/02/2013 van Dr. S., pediater ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 15/10/2012 van Dr. S., pediater ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 09/05/2012 van Dr. S., pediater ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 29/03/2012 van Dr. S., pediater ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 14/12/2011 van Dr. S., pediater ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 26/09/2011 van Dr. S., pediater ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 20/07/2011 van Dr. S., pediater ;

Verwijzend naar het medisch attest d.d. 25/03/2011 van Dr. S., pediater ;

Actuele aandoening(en) met behandeling:

Betrokkene werd in 2007 geboren d.d. 12/06/2007 met een atresie van het rectum en een urethrorectale fistel.

Betrokkene werd dus geboren zonder rectum, dit is het laatste deel van de darm. D.d. 23/06/2007 werd een colostomie aangelegd (een opening naar de buitenwereld ter evacuatie van de stoelgang). D.d. 09/09/2007 kreeg hij dan een fistuloraphie (herstel van de fistel). D.d. 16/11/2007 werd de transit hersteld met aanleg van een kunstmatige anus. D.d. 10/06/2011 kreeg hij dan een Lap assisted loop colostoma t.h.v. de overgang colon descendens-sigmoid. Omdat er regelmatig prolaps was van het stoma (=uitpuilen van de darm door de opening naar buiten), werd dan d.d. 09/09/2011 een eindstandige colostomie aangelegd. Betrokkene heeft nu definitief een colostomie. Hij heeft al het materiaal nodig om deze stomie te verzorgen zijnde : een poeder om het wondvocht te absorberen en de stomaplaat aan de huid te doen kleven, een stomaplaat en stoma-opvangzakjes.

Betrokkene krijgt in België thuisverzorging maar deze verzorging kan ook door de moeder of de vader van betrokkene verstrekt worden. Er zijn geen verdere ingrepen meer nodig.

Tussen 2011 en 2013 consulteerde betrokkene regelmatig de pediater, Dr. S., meestal met banale klachten zoals amandelontsteking, luchtweginfecties(2x), urineweginfectie (2x), buikgriep, faryngitis, lichte neusverkoudheid. Het gaat om banale en acute infecties. Betrokkene is in goede algemene gezondheid.

Hij neemt geen medicatie.

Hij werd de laatste twee jaren niet meer gehospitaliseerd.

Motivering van een voldoende ingrijpende verbetering die bovendien blijvend is:

- Betrokkene werd niet meer gehospitaliseerd de laatste twee jaren.
- Er zijn geen verdere chirurgische ingrepen meer nodig.
- Betrokkene neemt geen medicatie.
- Betrokkene heeft een "blijvende stoma" waar hij moet leren mee leven. De verzorging hiervan kan voorlopig door de ouders uitgevoerd worden omdat betrokkene nog te jong is. Op termijn zal hij zelf moeten instaan voor de verzorging.
- Dit is een blijvende toestand.

Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg tenzij hulp voor de verzorging van het stoma door zijn ouders tot hij het zelf zal kunnen doen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst / terugname:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

- Informatie afkomstig van International SOS van 22/07/2013 met uniek referentienummer 4920.
- <http://www.msh-ks.ora/attachments/article/436/l.,E.%20Material%202012%20PDF.pdf>

Hieruit blijkt dat betrokkene in Kosovo opgevolgd kan worden door een gastro-enteroloog, door een abdominaal chirurg, door een pediater en door een huisarts. In principe kan betrokkene door de huisarts opgevolgd worden en heeft hij enkel bij problemen een specialistisch consult nodig.

De colostomiezakjes zijn beschikbaar in Kosovo zie medcoi nr.4920 en zie de essentiële lijst van verbruiksartikelen van Kosovo. Ook de huidplaten zijn beschikbaar alsook het adhesief poeder en de sprays om het materiaal te verwijderen.

Betrokkene kan opgevolgd worden in het University Clinical Centre te Pristina, Kosovo en het materiaal kan verkregen worden in de Agani farmaci, Nazmi Gafurri nr 6/ Taukbashqe.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging In het land van herkomst / terugname

De gezondheidszorg in Kosovo wordt georganiseerd op drie niveaus, gekenmerkt door een toenemende graad van specialisatie. Er wordt gewerkt via een systeem van doorverwijzing en voorgeschreven medicatie op basis van de beoordeling van de geconsulteerde arts zoals dat in de meeste systemen van gezondheidszorg het geval is. Kosovo kent voorts nog geen publieke ziekteverzekering, maar de gezondheidszorgen worden geleverd en gefinancierd door de overheid vanuit het algemene budget.

Op het vlak van medicatie (medisch materiaal) wordt gewerkt met een lijst van essentiële medicijnen (medisch materiaal), gebaseerd op de door de WHO ontwikkelde modellijst. De beschikbaarheid van de medicijnen (medisch materiaal) op deze lijst wordt gegarandeerd door de regering en de medicijnen (medisch materiaal) worden gratis aan de personen die ze nodig hebben, verschaft.

Wat zorg en medicatie betreffen, kunnen personen die afhankelijk zijn van sociale bijstand, kinderen tot de leeftijd van 15 jaar, personen ouder dan 65 jaar en mensen met een chronische ziekte en mensen met een handicap genieten van gratis zorg en medicatie.

Ouders van betrokkene leggen geen bewijs van arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat ouders van betrokkene geen toegang zouden hebben tot de arbeidsmarkt in hun land van oorsprong. We kunnen er dus vanuit gaan dat ouders van betrokkene zelf zouden kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp.

Wat betreft de toegankelijkheid van deze medicatie dient bovendien verwezen te worden naar de rechtspraak van het EHRM waaruit heel duidelijk blijkt dat het volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat het feit of deze medicatie moeilijk kan verkregen worden door de betrokkene geen reden is om te besluiten tot een schending van artikel 3 van het E.V.R.M." (Arrest nr. 81574 van 23 mei 2012, Ov 6500374)

Conclusie:

De aandoening vormt geen risico voor het leven of de fysieke integriteit want een medische behandeling is mogelijk in het land van herkomst.

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.

De verblijfsmachtiging is niet langer nodig vermits er een blijvende verbetering is van de gezondheidstoestand."

Uit een samenlezing van de bestreden beslissing en het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat de gemachtigde het advies van de ambtenaar-geneesheer heeft ingewonnen, dat deze laatste, op grond van de medische elementen die hem ter kennis waren gebracht en de informatie over de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen in het land van herkomst, in het licht van de voorwaarden van artikel 9ter § 1 van de Vreemdelingenwet, heeft geoordeeld dat er een blijvende verbetering is van de gezondheidstoestand en dat een verblijfsmachtiging niet langer nodig is.

De verzoekende partij betoogt dan wel dat het niet aan de ambtenaar-geneesheer is om uitspraken te doen op juridisch vlak of om aan zijn medische bevindingen juridische gevolgen te verbinden, maar zij gaat eraan voorbij dat de bestreden beslissing is genomen door de gemachtigde, niet door de ambtenaar-geneesheer, die volledig binnen zijn bevoegdheid voorafgaandelijk heeft geadviseerd omtrent de medische beoordeling en de beoordeling van de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijkheid van de behandeling in het land van herkomst . Een bevoegdheidsoverschrijding is dan ook geenszins aannemelijk gemaakt.

De verzoekende partij stelt voorts dat de verwerende partij niet heeft geantwoord op alle door haar ingeroepen argumenten, en dat de bevindingen van de ambtenaar-geneesheer niet verenigbaar zijn met wat er in de medische getuigschriften werd geattesteerd, maar zij houdt het louter bij een bewering, zonder meer. Dit terwijl van een verzoekende partij die een schending van de materiële motiveringsplicht dan wel de zorgvuldigheidsplicht aan de kaak stelt, kan worden verwacht dat zij concrete argumenten zou aanbrengen, waaruit één en ander zou blijken. Zij blijft daartoe in gebreke, en

toont derhalve niet aan dat ten onrechte geen rekening zou zijn gehouden met alle stukken van het dossier, dan wel dat daar op kennelijk onredelijke wijze over zou zijn geoordeeld.

Ten slotte, waar de verzoekende partij stelt dat in het advies wordt gesproken over de ouders, terwijl er van een vader geen sprake is in het gezin, valt niet in te zien welk belang zij heeft bij deze grief, die overigens gestoeld is op een materiële vergissing met betrekking tot dewelke zij niet aantoonde op welke wijze deze de teneur van het advies, en bijgevolg ook de bestreden beslissing zou kunnen hebben beïnvloed.

3.4. Het middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS